

**РЕАЛІЗАЦІЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРОБІЗНЕСУ
ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ЧЛЕНСТВА В СОТ**

Н.М. Коваленко, аспірант*
Запорізький національний університет

Наведено основні напрями реалізації ресурсного потенціалу агробізнесу. Розглянуто аспекти забезпечення конкурентних переваг

* Науковий керівник – А.В. Череп д. е. н., професор

української продукції. Визначено вплив агробізнесу на ефективність розвитку підприємств харчової промисловості.

Постановка проблеми. Теоретичні основи міжнародної торгівлі підтверджують необхідність становлення країни на світовому ринку, враховуючи її спеціалізацію, яка визначається ресурсним потенціалом.

Україна має значний ресурсний потенціал. Проте реалізація цього потенціалу потребує послідовних зусиль у сфері формування та реалізації комплексної державної стратегії забезпечення конкурентоспроможності національної економіки, яка повинна базуватись на інноваційно-інвестиційному розвитку як виробників сільгосппродукції, так і переробних підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою зміцнення ресурсного потенціалу агробізнесу та ефективного розвитку підприємств харчової промисловості України займались П. Саблук, Б. Пасхавер, П. Макаренко, Л. Дейнеко С. Дем'яненко, А. Мельничук, П. Борщевський та інші.

У своїх роботах автори зазначають, що в умовах сьогодення певні конкурентні позиції на світовому ринку зможуть зайняти тільки ті підприємства, які матимуть сучасну техніку, новітні технології виробництва, які дадуть змогу виробляти та пропонувати на ринок якісну та конкурентоспроможну продукцію.

Метою дослідження є визначення підходів щодо реалізації ресурсного потенціалу агробізнесу та підвищення ефективності підприємств харчової промисловості України в умовах її членства в СОТ.

Виклад основного матеріалу. В Україні на тлі несприятливих змін у світових економічних процесах з'явилася низка економічних проблем, які значно сповільнюють зростання ефективності сільгоспвиробників та, відповідно, підприємств харчової промисловості. Зважаючи на відносно низькі, порівняно з іноземними конкурентами, показники ефективності українського виробництва, нижчу оснащеність технічними засобами, гірші умови праці й соціальної захищеності працівників, цінова привабливість української продукції на світовому ринку забезпечується пільговими умовами оподаткування для підприємств, які працюють у спеціальних економічних зонах та на територіях з відносно нижчою заробітною платою працівників галузей та економією інвестицій на оновлення виробничих потужностей.

Незначна або навіть від'ємна рентабельність сільськогосподарського виробництва викликана низкою факторів,

основними серед яких є: диспаритет цін на продукцію сільгоспвиробництва та на продукти його переробки; високі ставки за кредитами, незначні обсяги інвестицій, відсутність інноваційних технологій тощо.

Підвищення ефективності виробничо-збутової діяльності українських сільськогосподарських та переробних підприємств можливе за рахунок реалізації ресурсного потенціалу аграрного сектора економіки України та підвищення конкурентоспроможності продукції харчової промисловості.

В умовах членства в СОТ першочергового значення в конкурентній боротьбі, а відтак і підвищенні ефективності діяльності сільгоспідприємств, набуває забезпечення якості і безпеки харчових продуктів. У більшості країн-партнерів України по торгівлі харчовими продуктами застосовуються сучасні методи менеджменту за вимогами стандартів серії ISO 9000, але в Україні законодавством не врегульовано питання надання пільг товаровиробникам, які впроваджують нові системи якості [1, с. 36].

Висновки. Отже, членство України в СОТ може стати потужним стимулом для українських сільгоспвиробників та переробних підприємств харчової промисловості, а ринкова конкуренція сприятиме зростанню загальної ефективності використання ресурсного потенціалу країни, підвищенню якості і конкурентоспроможності товарів та послуг на всіх рівнях ланцюгу: від виробництва до переробки та споживання сільськогосподарської продукції.

Список використаних джерел

1. Парламентський вимір європейської інтеграції. – К.: «Нора – Прінкт» – 2005. – 104 с.